

Krisztus Király vasárnapja – 2010. november 21. – C év

Földrengés döntött romba egy falut a középkorban. Egyetlen ép ház sem maradt, az életben maradt lakók – legnagyobb részét szegény földművesek – mélységesen elkeseredtek. Saját erejükből képtelenek voltak újjáépíteni településüket. Elhatározták tehát, hogy felajánlják élethosszig tartó hűséges szolgálatukat valamelyik környékbeli gazdag földesúrnak, ha hajlandó lenne felépíttetni házaikat a vagyonából. Két gazdag nemes lakott a közelben. A falu lakói először egyikükhöz mentek: „Nemes uram! Ha felépítteted a házainkat, melyeket a földrengés elpusztított, holtunkig hűséges szolgálóid leszünk.” – mondták neki. A földesúr azt válaszolta: „Kész vagyok segíteni nektek, de korai lenne még felépíteni a házaikat. Várjunk azzal egy kicsit, amíg a föld mélye biztosan lecsendesedik. Addig lakjatok a kastélyom gazdasági épületeiben!” Az emberek egy része hallgatott is rá és nála maradt. Más részük azonban türelmetlen volt, ők mielőbb be akartak költözni új házaikba, ezért felkeresték a másik nemes urat is ugyanazzal a kéréssel. A másik úr gyorsan ki is küldte minden emberét, s a romokból néhány nap alatt felhúzatta a földművesek házaikat. Az emberek magasztalták új gazdájukat. Azonban alighogy beköltöztek, súlyos utóregések sorozata következett be, s a hirtelen felépített lakások újra a föld színével lettek egyenlővé.

Krisztus Király ünnepén Jézust, mint a világmindenség királyát, az idő és az örökkévalóság Urát ünnepeljük. A király nagy hatalom birtokosa az emberek szemében, olyan valaki, aki erős és gazdag, érvényesíteni tudja akaratát mások fölött, másokkal szemben. Ha azonban Krisztus valóban király, hogyan történhet meg az, hogy számos esetben gyöngének bizonyul? Nemcsak saját érdekei érvényesítése terén (hiszen engedi magát elfogni, leköpdösni, meggyalázni, keresztre feszíteni), hanem a benne bízók, hozzá könyörgők emberek meghallgatása terén is. Sokszor úgy tűnik, hiába imádkozunk Hozzá, hiába kérünk tőle valamit, mintha nem akarná teljesíteni, vagy pedig nem lenne ereje hozzá! Valóban így lenne? Nem, kedves testvérek. Jézus nem csak a jelen királya, hanem az idő és örökkévalóság Ura. Ő nem csak a jelen életünk éppen aktuális helyzetét, szükségleteit veszi figyelembe, hanem az örök jövőnkét. Ő nem pusztán egy ideiglenes, rövid távú vágyunkat kívánja kielégíteni, hanem egész életünket akarja és tudja is örökre boldoggá tenni. Milyen sokszor elkövetjük mi emberek azt a hibát, hogy azt a hatalmat, pártot, kormányt tartjuk jónak és követendőnek, amely a rövidtávú igényeinket kielégíti: valami kis pénzt dug a zsebünkbe, gyors és könnyen elérhető jólétet ígér. Ugyanakkor hosszabb távra nincs elképzelése, az ország és a nemzet valódi jövőjével nem törődik. Ne képzeljük azt, hogy Krisztus is így akar rajtunk uralkodni! Ő valóban jót akar nekünk, akkor is, ha nem teljesíti minden kérésünket, ha látszólag nem hallgatja meg azonnal imáinkat. Ő tudja, hogy az örökkévalóság távlatában mire is van igazán szükségünk, s mi az, ami inkább kárunkra lehetne, ha megkapnánk vagy megvalósítanánk.

Jézus, aki belépett az emberi történelembe, végigkíséri földi életünk küzdelmeit. Az, hogy éppen nem érezzük magunk mellett az Ő segítő jelenlétét, nem jelenti azt, hogy nincs is velünk és nem támogat minket. Inkább azt jelenti, hogy nem vesszük Őt észre! Ugyanis saját szempontjaink szerint gondoljuk el, hogy hogyan is kellene velünk lennie és segítenie, mi akarjuk meghatározni, hogy milyen helyzetekben és eseményekben vagyunk hajlandók felismerni Őt. Csakhogy Ő a mi életünk Ura és Királya, nem pedig fordítva: nem mi rendelkezünk szabadon őfölötte!

Krisztus Király ünnepén azt a kegyelmet kérjük a magunk és embertársaink számára, hogy tudjunk Jézusra valóban életünk Uraként tekinteni: nemcsak a jelen, hanem a jövő királyaként, aki teljesíteni tudja és akarja örök boldogságunkra vonatkozó ígérését. Tudjuk elfogadni akaratát a mindennapokban akkor is, ha az nem tükrözi vissza a mi rövidtávú vágyainkat, elképzeléseinket. Ne gondoljuk gyöngének akkor, ha valami nem úgy történik, ahogyan kértük tőle, hanem tudjunk bízni abban, hogy Isten a görbe sorokon is tud egyenesen írni!